

se naposled izpremenil v čarovnico, ki je jela stopicati proti njemu. Nato se je še hripavo zasmejala, dvignila grčavo palico in zamahnila... Zdajci je Martin padel s panja in se prebudil iz dremavice.

Pogledal je grm, ki je še vedno stal na istem mestu, in poskočil na noge. Pograbil je posekano drevesce in urnih korakov odhlačal iz tega strašnega gozda. Ko je prišel na plano, se je olajšan oddahnil, toda še vedno je ves drhtel od strahu.

Naposled dospe do svoje koč, kjer pa spet ves preplašen obstane. Pred njim stoji bela prikazen z nekako palico v roki. Martinu zaklecnejo kolena, zgrudi se v sneg ter zamiži. »Sedaj mi ni več pomoči!« trepetaje pomisli. Po dolgem času pa se vendar ojunači in odpre oči. Pred njim stoji, smejoč se na vse grlo, njegov sosed Klemen v belem ovčjem kožuhu. Martin se

zagleda vanj, vstane, vzame drevesce in sekiro, smukne osramočen v svojo kolibo in zaloputne vrata.

Pred začudenim sosedom pa je ležala v snegu prazna starčeva steklenica...

Legenda o Mariji in liliji

*Ko se je Jezušček rodil,
je betlehemski kralj Herod
nedolžni ves otroški rod
na nekem slavju pomoril.*

*Iz mesta betlehemskega
je pobegnila mati božja
v družbi svojega moža,
tesarja galilejskega.*

*Na mestnih vratih Betlehema
Herodova ju straža ustavi,
obrnjena k Mariji pravi:
»Kaj pod ruto skrivaš, žena?«*

*Hudo zadelo je Marijo
in Jožefa je strah oblil,
pa je le-to spregovoril:
»Nedolžno belo lilijo.«*

*Ko je Marija ruto snela,
se čudež je zgodil:
Tam, kjer je preje Jezus bil,
je lilija dehtela...*

Lojze Županc